

РЕШЕНИЕ

№ 17635

гр. София, 23.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **1473** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Специализирана болница за активно лечение „Свети Лазар“ ООД, чрез адв. Б. В., срещу решение № 5526 от 23.12.2024 г., постановено по АНД № 9608/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 15-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № БНБ-79815/21.06.2024 г., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за извършено нарушение на чл. 68, ал. 4 ЗПУПС.

В касационната жалба са изложени доводи за недопустимост на административнонаказателното производство, тъй като АУАН е съставен след 6 месечния преклузивен срок по чл. 34, ал. 2 ЗАНН. Отделно се твърди, че наказателното постановление е незаконосъобразно, тъй като наказващият орган не е установил с какво платежно средство е заплатена фактурираната от довереното дружество услуга, както и не е установено дали въпросната „карта“, с която е извършено плащането, принадлежи на молителя или е на трето лице. Твърди се още, че не е установено безспорно дали посочената на ред 2 от фактура № [ЕГН] от 22.08.20223 г. административна такса в размер на 27 лева, представлява такса за използването на карта по смисъла на чл. 68, ал. 4 ЗПУПС. Касаторът допълва, че административна такса не се начислява непосредствено за конкретното плащане с карта, а във връзка с допълнителни административни разходи, които болницата има при употребата и поддръжката на ПОС – терминал. В заключение се иска отмяна

на първоинстанционното решение, тъй като СБАЛ „Свети Лазар“ ООД не начислява на пациентите си такса за заплащане с карта по смисъла на чл. 68, ал. 4 ЗПУПС. Претендира разноски.

В съдебно заседание касаторът - Специализирана болница за активно лечение „Свети Лазар“ ООД се представлява от адв. Б. В., който поддържа доводите в касационната жалба и твърди, че в оспореното решение не са обсъдени всички относими обстоятелства във връзка с вмененото на дружеството нарушение.

Ответникът – Подуправителят на Българска народна банка, редовно призован, се представлява от юрк. П., който оспорва касационната жалба и моли решението на Софийски районен съд да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. В представен писмен отговор с вх. № 44051/07.02.2025 г. ответникът поддържа становището за правилност и законосъобразност на решението на първоинстанционния съд. Посочва, че наказателното постановление е подробно мотивирано и обвързано с направените констатации и установеното нарушение, съгласно АУАН, като са спазени изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Според ответника в случая безспорно е установено нарушение от страна на СБАЛ „Свети Лазар“ ООД, а именно лечебното заведение е изискала от М. М. Х. заплащането на такса в размер на 27 лева за използването на платежен инструмент, свързан с карта, което е нарушение на чл. 68, ал. 4, предл. 1 ЗПУПС.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор П., която излага становище за правилност и законосъобразност на обжалваното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна Софийски районен съд е установил, че СБАЛ „Свети Лазар“ ООД е дружество с ограничена отговорност, с предмет на дейност диагностика и лечение на заболявания, когато лечебната цел не може да се постигне в условията на извънболнична помощ.

До Българска народна банка е било изпратено писмо с вх. № БНБ-116421/16.10.2023 г. от Комисия за защита на личните данни, с което се препраща жалба от Н. Х., в която се сочи, че на 22 август 2023 г. на негова близка – М. М. Х. е била начислена административна такса в размер на 27 лева за извършване на плащане с кредитна карта на терминално устройство ПОС за услуга, предоставяна от СБАЛ „Св. Лазар“ ООД. Към жалбата е било приложено копие от фактура № 8778/22.08.2023 г. за заплащане на сумата от 1377 лева на СБАЛ „Св. Лазар“ ООД.

Във връзка с проверката по случая с писмо изх. № БНБ-137718/04.12.2023 г. БНБ е изискала становище от СБАЛ „Св. Лазар“ ООД. Тъй като не е бил получен отговор, е изпратено второ писмо до СБАЛ „Св. Лазар“ ООД за изразяване на становище по случая, в отговор на което с писмо с вх. № БНБ-47931/10.04.2024 г. болницата е уточнила, че събирането на административна такса при плащане с платежна карта е регламентирано в заповед на СБАЛ „Св. Лазар“ ООД, като тази такса е изрично посочена в ценоразписа на болницата, поставен на видно място в същата. Посочено е още в отговора, че чрез таксата се възстановяват разходите, които СБАЛ „Св. Лазар“ ООД заплаща на банката, обслужваща терминалното устройство ПОС. В писмото е отбелязано, че клиентът е бил уведомен, че въпросната такса се събира, както и че е била налице възможност да се избере начин на плащане, при който да не се начислява допълнителна такса.

Представени са като доказателства фискален бон и фактурата за извършено плащане по пакет „Проследяване на бременност“ на стойност 1350 лева и административна такса в размер на 27 лева, както и рекламната брошура на СБАЛ „Св. Лазар“ ООД за горепосочения пакет.

След извършената проверка по случая БНБ е установила, че СБАЛ „Св. Лазар“ ООД, в качеството си на получател на плащане на стойност 1350 лева, е изисвало от М. М. Х. заплащане на такса в размер на 27 лева за използването на платежен инструмент, свързан с карта, което съставлява нарушение на чл. 68, ал. 4, предл. 1 ЗПУПС, поради което на дружеството е съставен АУАН № БНБ-62594/13.05.2024 г. Срещу АУАН е постъпило възражение от СБАЛ „Св.Лазар“ ООД с № БНБ-64429/16.05.2024 г., което е прието за неоснователно.

Въз основа на АУАН е издадено и НП № БНБ-79815/21.06.2024 г., от подуправителя на БНБ, ръководещ управление „Банково“, с което на СБАЛ „Св. Лазар“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева на основание чл. 188, ал. 1 във вр. чл.185, ал. 1 ЗПУПС за нарушение на чл. 68, ал. 4 ЗПУПС.

С обжалваното решение районният съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат съдът е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя П. Л. Р., както и писмените доказателства от административнонаказателната преписка. Въз основа на тях е приел, че по безспорен начин е установено, че болницата не е изпълнила законното си задължение да не изисква от платеща заплащане на такси за използването на платежни инструменти, свързани с карти и след като е начислил процесната такса е извършил от обективна страна състава на вмененото му нарушение. Приел е, че са спазени сроковете по чл. 34, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН, предвид това, че установяването на нарушителя е станало едва след постъпване на становището от СБАЛ „Св. Лазар“ ООД на 10.04.2024 г. и съответно от тази дата тече 6-месечния срок по чл. 34, ал. 2 ЗАНН. Намерил е за неоснователно възражението относно обстоятелството дали картата, с която е извършено плащането, принадлежи на пациента или на трето лице, доколкото същото се явява ирелевантно по отношение на фактическия състав на нарушението. Приел е за неоснователно твърдението, че не е установено с какво платежно средство е заплатена услугата, тъй като видно и от становището на болницата плащането е извършено с кредитна карта Виза.

Първоинстанционният съд е обсъдил размера на наложената имуществена санкция, като е приел, че не са налице основания за нейното ревизиране. Също така е изложил и мотиви за неприложимостта на чл. 28 ЗАНН.

Въз основа на установената фактическа обстановка касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата. Районният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно изясняване на всички обстоятелства от значение за установяване на елементите от състава на инкриминираното нарушение и неговото авторство.

Съответен на установените фактически обстоятелства е и изводът на районния съд, че съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията за съдържание съобразно изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Не се споделят възраженията в касационната жалба за изтекли преклузивни срокове по чл. 34, ал. 2 ЗАНН. От доказателствата по делото се установява, че по повод постъпилата в БНБ жалба от КЗЛД е била извършена проверка от административния орган, включително е било изискано

становище от СБАЛ „Св. Лазар“ ООД, което е получено от органа на 10.04.2024 г. Едва след изясняване на всички факти и обстоятелства, имащи отношение по случая, включително и след получаване на становището на СБАЛ „Св. Лазар“ ООД, наказващият орган може да извърши преценка дали е осъществено нарушение по чл. 68, ал. 4 ЗПУПС и неговия автор, който е установен на 10.04.2024 г. и съответно от тогава започва да тече 6-месечния срок за съставяне на АУАН.

Съгласно вменената за нарушена разпоредба на чл. 68, ал. 4 ЗПУПС получателят не може да изисква от платеща заплащането на такси за използването на платежни инструменти, свързани с карти, както и за платежните услуги, по отношение на които се прилага Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 (ОВ, L 94/22 от 30 март 2012 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 260/2012“.

В случая безспорно се установява от представените по делото писмени доказателства - фактура и касов бон, че М. М. Х. е заплатила сумата от 1377 лева към СБАЛ „Св. Лазар“ ООД, от която 1350 лева за пакет „Проследяване на бременност“ и 27 лева за административна такса.

Не се споделят от настоящия съдебен състав доводите в касационната жалба, че „административната такса“, посочена във фактурата, не представлява такса за използване на карта по смисъла на чл. 68, ал. 4 ЗПУПС. Видно от брошурата на пакет „Проследяване на бременност“, за която медицинска услуга е извършено плащането от потребителя, такава услуга като вид административна такса не фигурира, съответно и не е била дължима. Същевременно обаче по делото се установява, че на основание заповед № 6/01.06.2023 г. на медицинския управител на СБАЛ „Св. Лазар“ ООД от лечебното заведение се събира административна такса за картово плащане, чрез начисляване на 2 % върху стойността на сумата, но не по-висока от 30 лева. При тези данни се налага извода, че така наречената от касатора „административна такса“ се начислява на потребителите, именно когато използват платежен инструмент за извършване на плащания към СБАЛ „Св. Лазар“ ООД, чрез поставеното в болницата терминалното устройство ПОС. Доводите на касатора в обратния смисъл са по-скоро негова защитна теза, която не се подкрепя от представените по делото писмени доказателства, от които по категоричен начин се установява, че СБАЛ „Св. Лазар“ ООД събира такси при заплащане на медицинските услуги, чрез ПОС, с което се безспорно се доказва, че е нарушена забраната по чл. 68, ал. 4 ЗПУПС

Правилен и обоснован е извода на районния съд, че е без значение за фактическия състав на нарушението по чл. 68, ал. 4 ЗПУПС на чие име е картата, с която е извършено плащането на ПОС терминала, тъй като релевантно в случая е единствено начисляването на допълнителна такса.

Безспорно се установява, че плащането е извършено с кредитна карта ВИЗА, видно от приложеното платежно нареждане за внесената сума и в тази връзка не се споделят възражения в касационната жалба за неяснота относно вида на платежно средство, с което е извършено плащането.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, за правилен извода на районния съд, че въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства се доказва, че касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение по чл. 68, ал. 4 ЗПУПС.

При този изход на спора основателно се явява искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Т. следва да бъде присъдено в размер от 100 лева на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд - София град, XVIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5526 от 23.12.2024 г., постановено по АНД № 9608/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 15-ти състав.

ОСЪЖДА Специализирана болница за активно лечение „Свети Лазар“ ООД да заплати на Българска народна банка сумата от 100 лева, представляваща разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: